

UCHWAŁA Nr 225 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 listopada 1982 r.

w sprawie świadczeń przysługujących pracownikom urzędów państwowych przeniesionym do pracy w innej miejscowości.

Na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214) oraz art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Przepisy uchwały stosuje się do:

- 1) pracowników zatrudnionych w:
 - a) urzędach naczelnych, centralnych i terenowych organów administracji państwowej,
 - b) urzędach podległych naczelnym i centralnym organom administracji państwowej,
- 2) pracowników zatrudnionych w jednostkach wojskowych i na stanowiskach określonych przez Ministra Obrony Narodowej lub odpowiednio przez Ministra Spraw Wewnętrznych w odniesieniu do podległych mu jednostek wojskowych,
- 3) pracowników administracyjnych, pomocniczych, technicznych i obsługi sądów powszechnych, sądów pracy i ubezpieczeń społecznych, biur notarialnych, Państwowego Arbitrażu Gospodarczego oraz kuratorów zawodowych i komorników

— zwanych dalej „pracownikami”.

§ 2. 1. Świadczenia określone uchwałą przysługują pracownikom przeniesionym do pracy w innej miejsco-

wości i przemieszczającym się do tej miejscowości na pobyt stały, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Pracownikom przeniesionym na ich wniosek do pracy w innej miejscowości i przemieszczającym się do tej miejscowości na pobyt stały przysługują świadczenia określone w § 3 ust. 1 pkt 1 i 2.

3. Pracownikowi mianowanemu przeniesionemu do pracy w innej miejscowości na okres do sześciu miesięcy przysługują:

- 1) zwrot kosztów przejazdu,
- 2) diety,
- 3) zakwaterowanie,
- 4) dodatek za rozłąkę,
- 5) zwrot kosztów przejazdu raz w miesiącu najtańszym publicznym środkiem transportu do miejsca zamieszkania i z powrotem, w celu odwiedzenia rodziny,

4. Pracownikom przeniesionym do pracy w innej miejscowości i nie przemieszczającym się, jeżeli możliwy jest codzienny dojazd do zakładu pracy, do którego pracownik został przeniesiony, przysługuje zwrot kosztów biletu miesięcznego na dojazd publicznym środkiem transportu.

§ 3. 1. Pracownikowi przeniesionemu przysługują:

- 1) zwrot kosztów przejazdu jego i członków rodziny,

- 2) diety dla niego i członków rodziny,
- 3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego,
- 4) ryczałt z tytułu przeniesienia.

2. Wydatki z tytułu przeniesienia określone w ust. 1 pokrywa zakład pracy, do którego pracownik został przeniesiony.

3. Za członków rodziny pracownika uważa się małżonka, dzieci oraz inne osoby prowadzące z nim wspólne gospodarstwo domowe, jeżeli przesiedlają się wraz z pracownikiem.

§ 4. 1. Zwrotu kosztów przejazdu dokonuje się według zasad określonych w przepisach w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju.

2. Zwrotu kosztów przejazdu członków rodziny dokonuje się według zasad stosowanych do pracownika przeniesionego.

§ 5. 1. Diety przysługują za czas przejazdu i za pierwszą dobę pobytu w nowym miejscu zamieszkania.

2. Wysokość diet dla pracownika i zasady ich obliczania określają przepisy w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju.

3. Diety dla członków rodziny wynoszą 75% diet przysługujących pracownikowi.

§ 6. 1. Zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego obejmuje koszty: opakowania, prac załadunkowych i wyładunkowych, transportu, a w razie przewozu koleją albo statkiem — również koszty przewozu na stację (przystań) i ze stacji (przystani).

2. Koszty przewozu urządzenia domowego zwraca się na podstawie przedstawionych rachunków.

3. Zwrotu kosztów przewozu urządzenia domowego dokonuje się według kosztów najtańszego dostępnego publicznego środka transportu, przystosowanego do przewozu urządzeń domowych, z uwzględnieniem ust. 4.

4. Zwrotu kosztów przewozu urządzenia domowego innym środkiem transportu niż określony w ust. 3 dokonuje się w wypadkach wyjątkowych, gdy z przyczyn niezależnych od pracownika przewóz nie mógł być dokonany publicznym środkiem transportu.

§ 7. 1. Ryczałt z tytułu przeniesienia przysługuje pracownikowi samotnemu w wysokości 50%, a pracownikowi przesiedlającemu się wraz z rodziną w wysokości 100% jednomiesięcznego wynagrodzenia przysługującego za miesiąc, w którym nastąpiło przesiedlenie, obliczonego jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy.

2. W razie przeniesienia obojga małżonków będących pracownikami, którzy w związku z przeniesieniem przesiedlają się do tej samej miejscowości, przysługuje im tylko jeden ryczałt z tytułu przeniesienia w wysokości 100% jednomiesięcznego wynagrodzenia małżonka pobierającego wynagrodzenie wyższe.

§ 8. W razie przeniesienia obojga małżonków będących pracownikami, należności wymienione w § 3 wypłaca się małżonkowi uprawnionemu do ryczałtu z tytułu przeniesienia w myśl § 7 ust. 2. Należności te wypłaca zakład pracy, do którego został przeniesiony pracownik uprawniony do ryczałtu.

§ 9. 1. Zakład pracy, do którego pracownik został przeniesiony, jest obowiązany zapewnić mu mieszkanie na warunkach uzgodnionych przed przeniesieniem.

2. Do czasu przydzielenia mieszkania w myśl ust. 1 zakład pracy jest obowiązany zapewnić pracownikowi przeniesionemu zakwaterowanie w zastępczym pomieszczeniu mieszkalnym, spełniającym co najmniej niezbędne warunki określone w przepisach w sprawie wynajmowania pokoi gościnnych lub w przepisach w sprawie zasad prowadzenia hoteli pracowniczych i stosowanych w nich opłat.

3. Koszt zakwaterowania w pomieszczeniu zastępczym pokrywa zakład pracy, do którego pracownik został przeniesiony.

§ 10. 1. Pracownikowi przesiedlającemu się wraz z rodziną, któremu zakład pracy nie zapewnił mieszkania, a jedynie pomieszczenie zastępcze do zamieszkania bez rodziny, przysługuje do czasu przydzielenia mieszkania dodatek za rozłąkę w wysokości 130 zł za każdy dzień rozłąki.

2. Dodatek za rozłąkę nie przysługuje za czas:

- 1) nie usprawiedliwionej nieobecności w pracy,
- 2) pobytu w szpitalu,
- 3) zwolnień z pracy bez prawa do wynagrodzenia lub do zasiłku,
- 4) urlopu wypoczynkowego i okolicznościowego,
- 5) delegowania do stałego miejsca zamieszkania,
- 6) podróży służbowej, z tytułu której pracownik otrzymywał diety w pełnej wysokości,
- 7) pobytu u rodziny w miejscu stałego zamieszkania w ramach odwiedzin, o których mowa w § 11.

§ 11. 1. Pracownikowi przeniesionemu, pobierającemu dodatek za rozłąkę określony w § 10, przysługuje raz w miesiącu — w celu odwiedzenia rodziny — zwrot kosztów przejazdu najtańszym publicznym środkiem transportu do miejsca zamieszkania i z powrotem.

2. Zwrot kosztów przejazdu, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli pracownik nie stawiał się w terminie do pracy bez uzasadnionej przyczyny.

§ 12. Przepisy uchwały stosuje się odpowiednio do pracowników, którzy przesiedlają się na pobyt stały do innej miejscowości w związku z powołaniem, wyborem lub mianowaniem.

§ 13. Stosownie do art. 51 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214) w zakresie unormowanym uchwałą tracą moc § 37—40 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. z 1948 r. Nr 38, poz. 279, z 1953 r. Nr 41, poz. 196 i z 1973 r. Nr 20, poz. 114).

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski